

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

nr. 228.722 van 10 oktober 2014

in de zaak A. 213.691/XII-7745

In zake: de NV FIRE TECHNICS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Gerard Soete
kantoor houdend te 8400 Oostende
Kerkstraat 8 bus 1
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister
van Binnenlandse Zaken
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Stijn Butenaerts
kantoor houdend te 1080 Brussel
Leopold II-laan 180
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomende partij:

de NV VANASSCHE FIREFIGHTING ENGINEERING
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Nele Vercruysse en Fien D’Haenens
kantoor houdend te 8500 Kortrijk
President Kennedypark 4A
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 17 september 2014, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van “de beslissing van 13 augustus 2014 van de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken, Algemene Directie Civiele Veiligheid, Directie materieel en nieuwe technologieën en de tenuitvoerlegging ervan, [haar kenbaar gemaakt met schrijven

van 04 september 2014, ontvangen 05 september 2014], waarbij haar offerte i.v.m. de overeenkomst voor de levering van tankwagens 8.000 liter 4 X 2 voor rekening van de FOD Binnenlandse Zaken niet werd weerhouden en deze aan een andere inschrijver werd toegewezen”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Met een verzoekschrift van 22 september 2014 heeft de nv Vanassche Firefighting Engineering gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 25 september 2014, om 10.00 uur.

Kamervoorzitter Dierk Verbiest heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Thomas Soete, die verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Andy Hoedenaeken, die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Nele Vercruysse, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Auditeur Ines Martens heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verwerende partij schrijft een opdracht uit voor de levering van tankwagens. De opdracht wordt gegund bij wijze van algemene offerteaanvraag.

‡BAKOKBCDI-BBHEAFV‡

De opdracht is onderverdeeld in drie percelen: 1) levering van tankwagens 8000 liter 4x2; 2) levering van tankwagens 8.000 liter 4x4 en 3) levering van tankwagens 12.000 liter 6x4.

De voorliggende vordering heeft enkel perceel 1 als voorwerp.

3.2. De algemene offerteaanvraag wordt bekendgemaakt in het Bulletin der Aanbestedingen van 27 maart 2013 en in de bijlagen bij het Europees Publicatieblad van 30 maart 2013.

De opdracht is onderworpen aan het bestek II/MAT/A26-297-12.

3.3. De openingszitting vindt plaats op 21 mei 2013. Zes offertes werden ingediend, waaronder die van de verzoekende partij en de tussenkomende partij.

Enkel de offerte van de tussenkomende partij wordt niet uitgesloten en niet onregelmatig verklaard.

Op 13 augustus 2014 wordt beslist om de opdracht te gunnen aan de tussenkomende partij.

Dit is de bestreden beslissing.

IV. Tussenkomst

De verzoekende partij in tussenkomst blijkt voordeel te halen uit de bestreden beslissing en heeft er belang bij dat de vordering wordt afgewezen.

Dienvolgens moet haar verzoek worden ingewilligd.

V. Ontvankelijkheid van het beroep

5. Vooralsnog bestaat er geen noodzaak om over de door de tussenkomende partij opgeworpen ontvankelijkheidsexceptie uitspraak te doen. Een onderzoek van en een uitspraak over die exceptie zou alleen nodig zijn indien zou vaststaan dat de grondvoorwaarden voor het toewijzen van de vordering tot schorsing vervuld zijn, wat, zoals hierna zal blijken, niet het geval is.

VI. Schorsingsvoorwaarden

6. Krachtens artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid slechts worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden en dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is die onverenigbaar is met de behandelingstermijn van de gewone vordering tot schorsing.

7. Te dezen is evenwel de wet van 23 december 2009 ‘tot invoeging van een nieuw boek betreffende de motivering, de informatie en de rechtsmiddelen in de wet van 24 december 1993 betreffende de overheidsopdrachten en sommige opdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten’ nog van toepassing.

Het door de voornoemde wet van 23 december 2009 in de wet van 24 december 1993 nieuw ingevoegde artikel 65/15, eerste lid, verplicht de verzoekende partij tot het instellen van de vordering tot schorsing volgens een procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

Er dient te dezen dan ook enkel nog te worden onderzocht of minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de bestreden beslissingen *prima facie* kan verantwoorden.

VII. Onderzoek van de middelen

Voorafgaande opmerking

8. De verzoekende partij vraagt de aanstelling van een deskundige teneinde te beoordelen of haar offerte terecht niet in overeenstemming met de besteksvereisten werd bevonden en om te beoordelen of de offerte van de gekozen inschrijver in overeenstemming is met de besteksvereisten.

Bepaalde van de grieven van de verzoekende partij onder meer de kritiek op de beoordeling van de conformiteit met de besteksvereisten van de aandrijflijn, de zeeppatrooninstallatie en het detergent injectiesysteem vertonen inderdaad een eerder technisch karakter en het kan niet worden uitgesloten dat deze uiteindelijk niet beoordeeld zullen kunnen worden zonder deskundig advies.

9. Aangezien de te dezen toepasselijke regelgeving de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid als de enige procedure voor een vordering tot schorsing in de materie van de overheidsopdrachten voorschrijft, meent de Raad van State dat een dergelijk onderzoek niet ondenkbaar is. Dit is onder andere het geval, wanneer de verzoekende partij dit voorstel zelf formuleert in haar inleidend verzoekschrift, waarbij een deskundigenonderzoek op gemotiveerde wijze gevraagd wordt en waarbij zij een deskundige kan voorstellen die zich ertoe engageert om zijn werkzaamheden strikt in te passen in de contraintes van voornoemde procedure, meer bepaald het binnen de kortste termijn ter beschikking stellen van een deskundigenverslag.

10. Te dezen vraagt de verzoekende partij weliswaar een deskundigenonderzoek, doch zij laat na een deskundige voor te stellen, laat staan dat zij iemand voortelt die zich ertoe verbindt zich in te passen in de huidige uiterst dringende procedure.

11. De verzoekende partij lijkt voorts haar technische kritieken zeer vaag en beknopt aan te brengen, met veelvuldig gebruik van technische afkortingen zonder enige nadere verduidelijking noch onderbouwing en zonder duidelijke verwijzingen naar de relevante passages in haar offerte.

Er lijkt dan ook niet te kunnen worden ingegaan op het verzoek tot aanstelling van een deskundige.

Eerste en tweede middel

12. In een eerste middel stelt de verzoekende partij:

“Het eerste middel: de beslissing is nietig omdat ten onrechte de offerte van nv Fire Technics niet-regelmatig werd verklaard.

Wanneer een offerte wordt geweerd op basis van een onjuiste evaluatie, is die beslissing volstrekt nietig en heeft dat als gevolg dat de gunning, waarbij met die offerte geen rekening wordt gehouden, volstrekt nietig is.

Fire Technics verantwoordt zich. Zij zette technisch uiteen waarom de beweringen van de FOD Binnenlandse Zaken niet correct zijn.

In ieder geval moet minstens deskundig onderzoek bevolen worden als de Raad van State twijfelt.

Gerechtelijk deskundig onderzoek kan wel degelijk op korte termijn gebeuren. Daarvoor is Fire Technics vragende partij.

In ieder geval wordt vastgesteld dat FOD Binnenlandse Zaken nooit iets verantwoordde noch toeliet dat de offerte Vanassche werd ingezien.”

In een tweede middel voert zij aan :

“Het tweede middel: de beslissing is nietig omdat er een onjuiste – en ipso facto- gebrekkige motivering was: schending van art. 2&3 Wet 29 juli 1991 en art. 65/4 Wet 24 december 1993.

De wetgever hecht een groot belang aan een juiste en correcte motivering die moet steunen op evenzeer juiste en correcte feiten.

Wanneer er een gebrekkige motivering is die uitgaat van onjuiste feiten en gegevens, is het gevolg een nietige beslissing.

Het volstaat niet te motiveren. Een pro forma diepgaande motivering die niet juist is met een onjuiste inschatting kan enkel nietigheid voor gevolg hebben”.

13. Voorafgaand aan de uiteenzetting van haar middelen legt de verzoekende partij in het onderdeel van haar verzoekschrift “D. Bespreking van de verantwoording waarom de offerte van nv Fire Technics niet zou voldoen zodat er werd geëvalueerd dat er niet-conformiteit was op 4 punten zodat dat leidde tot de beslissing dat de door Fire Technics nv ingediende offerte niet-regelmatig was”, uit

waarom volgens haar ten onrechte is geoordeeld dat haar offerte niet conform was aan de vier volgende besteksvereisten:

- punt 1.5.2.1. “dimensioneren van de aandrijflijn, de aandrijving zal continu een vermogen kunnen leveren van minstens 10% meer dan het vereiste maximumvermogen”;
- punt 1.11bis.1.1. – “zeep patroonhouder in hogedrukleiding”;
- punt 1.11bis.1.2. – “detergent injectiesysteem instelbaar mengverhouding, tussen 0,1 en 3% voor een variabel waterdebiet tussen 50 liters en het maximum aantal liters bij gebruik van de sproeibalk en de hogedruk slangenhaspel tezamen”;
- punt 1.1.9 – “in het gedeelte 1.9 superstructuur van deel III van het bijzonder bestek... waar merenmaal verwezen in de kolom naar punt 19 om verduidelijkende technische tekeningen met maataanduiding en volumes op schaal van de compartimentering, de plaatsing van materieel, eventueel leggers en de toegang tot het opgesomde materieel aangevuld met de plaatsing van de verlichting en de verluchting te geven...”.

Wat het eerste voormelde besteksvereiste betreft met betrekking tot het dimensioneren van de aandrijving, geeft de verzoekende partij in een eerder cryptisch betoog haar kritiek op de beoordeling, betoog dat de Raad van State als volgt begrijpt, in navolging van het mondeling advies van het auditoraat ter terechtzitting.

De bestreden beslissing gaat er ten onrechte van uit dat de cardanas voorzien in de offerte van de verzoekende partij slechts een maximaal koppel voor continu gebruik zou hebben van 500 Nm. Het vereiste in het bestek was dat de aandrijving continu een vermogen moest kunnen leveren van minstens 10% meer dan het vereiste vermogen dienstig voor de aandrijving van de pomp. Het maximaal opgenomen vermogen door de pomp in de offerte van de verzoekende partij is 113,3 kW. De PTO (power take off – krachtafnemer) kan maximaal 130 kW afgeven zodat de PTO dus slechts maximaal 87,20% wordt belast. Dit is in overeenstemming met het bestek. De cardanas kan daarentegen een koppel aan tot 1.350Nm, met een veiligheidsmarge van 2,7. De waarde van 500 Nm is de maximale waarde bij een hoek van 30°, terwijl de cardanlijn op dit voertuig een rechte cardanlijn is met hoeken van ongeveer 2° in plaats van 30°. Indien de cardanlijn continu belast zou worden op 638,84 Nm is er nog steeds een veiligheidsfactor van

2,11. De aangeboden cardan kan de duurtest van drie uur, voorgeschreven in het bestek, aan. Bovendien wordt de volledige cardanlijn geleverd met een certificaat van de constructeur.

Nadat de verzoekende partij ook met betrekking tot de drie andere voormelde besteksvereisten haar kritiek heeft uiteengezet op de in de bestreden beslissing gegeven redenen waarom haar offerte daaraan niet conform is, besluit zij in het algemeen dat dit alles des te minder aanvaardbaar is omdat de nv Vanassche ongeveer hetzelfde model zou aanbieden.

Beoordeling

14. Zoals de verwerende partij terecht stelt, laat de verzoekende partij in haar eerste middel na uitdrukkelijk een geschonden bepaling of beginsel aan te wijzen. De verzoekende partij voert echter op het eerste gezicht aan dat de bestreden beslissing gesteund is op een onjuiste evaluatie waarbij de vaststellingen technisch niet correct zijn. Zij lijkt hiermee te betogen dat de bestreden beslissing niet wordt gedragen door correcte feitelijke motieven. Voorafgaand aan haar eerste middel – onder de voormelde “bespreking” – zet zij zulks ook uiteen. Hoewel het verzoekschrift op die wijze gebrekkig is opgebouwd, mag toch worden aangenomen dat de verzoekende partij aldus een schending aanvoert van de materiëlemotiveringsplicht.

In haar tweede middel voert zij de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de “Wet van 29 juli 1991” en artikel 65/4 van de “Wet van 24 december 1993” als geschonden geachte bepalingen. Hier verzuimt zij dan om die wetten met hun opschrift te vermelden. In haar uiteenzetting van dat “middel” betoogt zij echter in essentie dat de motivering uitgaat van “onjuiste” feiten en gegevens, zodat zij ook in dat tweede middel niet een schending van de formelemotiveringsplicht aanvoert, zoals in voormelde bepalingen vervat, maar opnieuw een schending van de materiëlemotiveringsplicht.

De beide middelen worden onder dat oogpunt dan ook samen besproken.

15. In de bestreden beslissing wordt omtrent de offerte van de verzoekende partij geoordeeld:

“De offerte ingediend door de firma Fire Technics NV is niet regelmatig om volgende redenen:

- Verplichte vereiste – punt 1.5.2.1. van deel III van het bijzonder bestek II/MAT/A26-297-12 – perceel 1 post 1 en post 2. Dimensioneren van de aandrijflijn. De aandrijving zal continu een vermogen kunnen leveren van minstens 10% meer dan het vereiste maximumvermogen.

·Evaluatie aanbieding: [...] Dit is niet conform.

- Verplichte vereiste – punt 1.11 bis 1.1. van deel III van het bijzonder bestek II/MAT/A26-297-12: perceel 1 post 1 Zeppatroonhouder in hoge druk leiding

·Evaluatie aanbieding: [...] is dit niet conform.

- Verplichte vereiste – punt 1.11bis 1.2 van deel III van het bijzonder bestek II/MAT/A26-297-12 perceel 1 post 2: Detergent injectiesysteem instelbare mengverhouding, tussen 0,1 en 3% voor een variabel waterdebiet tussen 50 liters en het maximum aantal liters bij gebruik van de sproeibalk en de hoge druk slangenhaspel tezamen.

·Evaluatie aanbieding: [...] is dit systeem ondergedimensioneerd en niet conform.

- Verplichte vereiste – in het gedeelte ‘1.9 Superstructuur’ van deel III van het bijzonder bestek II/MAT/A26-297-12 – perceel 1 post 1 en post 2 wordt menigmaal verwezen in de kolom (*) naar punt 19 om verduidelijkende technische tekeningen met maataanduiding en volumes op schaal van de compartimentering, de plaatsing van materieel, eventuele leggers en de toegang tot het opgesomde materieel aangevuld met de plaatsing van de verlichting en de verluchting te geven. (Onder de hoofding punt 4 ‘Elementen die beschouwd worden als pluspunt’ en meer specifiek punt 4.19 ‘Allerlei’ van deel III van het bijzonder bestek II/MAT/A26-297-12–perceel 1 post 1 en post 2, dat weliswaar niet valt onder verplichte vereiste, wordt ook voor de evaluatie uitdrukkelijk gevraagd voor een gedetailleerde voorstelling van de opbouw).

·Evaluatie aanbieding: [...] kan niet worden geverifieerd. Het aangeboden product is onduidelijk.”

16. In het mondeling advies van het auditoraat is opgemerkt dat uit de in het geding zijnde bepalingen van het bestek op het eerste gezicht blijkt dat de aanbestedende overheid de vier technische specificaties opgenomen in document B van het bestek heeft aangemerkt als essentiële vereisten waaraan de offertes moeten voldoen op straffe van substantiële onregelmatigheid van de offerte. Zulks wordt in geen van de middelen door de verzoekende partij in twijfel getrokken en ook ter terechtzitting niet ter sprake gebracht.

17. Wat de aandrijving van de pomp betreft wordt in de technische bepalingen van het bestek vereist:

“1.5.2.1. Dimensioneren van de aandrijflijn

Voor continu gebruik van de pomp bij maximale nominale belasting en bij een omgevingstemperatuur van 20°C +/- 5°C. Als test doeleinde zal “continu” beschouwd worden als 3 uren ononderbroken.

De aandrijving zal continu een vermogen kunnen leveren van minstens 10% meer dan het vereiste maximum vermogen.”

18. In de bestreden beslissing wordt geoordeeld dat de offerte van de verzoekende partij hieraan niet voldoet om de volgende redenen, voluit geciteerd:

“• Verplichte vereiste – punt 1.5.2.1 van deel III van het bijzonder bestek II/MAT/A26-297-12 – perceel 1 post 1 en post 2. Dimensioneren van de aandrijflijn. De aandrijving zal continu een vermogen kunnen leveren van minstens 10% meer dan het vereiste maximum vermogen.

· Evaluatie aanbidding: Bladzijde 157 waarnaar wordt verwezen, vermeldt dat het maximale opgenomen vermogen van de pomp 110 kW bedraagt. Dit vermogen plus de ‘verliezen onderweg’ worden overgezet van de voertuig motor / PTO naar de hydraulische pomp door middel van een onderhoudsvrije cardanas waarop maximale koppels inwerken van 638,84 Nm tot 765,00 Nm zoals wordt weergegeven in het voorgestelde werkingsgebied van de pomp op bladzijde 158 van de offerte. De inschrijver verwijst in punt 1.5.2.2 naar het document van deze cardanas op bladzijde 204-1. De specificatie van deze cardanas op die bladzijde vermeldt een maximaal koppel voor continu gebruik van slechts 500 Nm. Dit koppel van 500 Nm is reeds minder dan de vooropgestelde koppels van 638,84 Nm tot 765,00 Nm zonder dat er zelfs rekening wordt gehouden met de verplichte additionele vereiste van minimum 10% reserve. Dit is niet conform.”

19. In haar offerte geeft de verzoekende partij aan dat haar pomp maximaal 110 kW vermogen vraagt. Bij punt 1.5.2 aandrijving pomp – 1.5.2.1 Dimensioneren van de aandrijflijn – in document B met betrekking tot de technische specificaties gevraagd in het bestek verwijst de verzoekende partij (offerte blz. 21-22) naar bladzijde 157 in haar offerte. Daarop is aangegeven dat in het door de verzoekende partij zelf aangeduide werkingsgebied van de pomp bij een belasting van de PTO (Power Take-Off) aan 90% er een vermogen van 117 kW

kan worden overgedragen van de motor van de tankwagen naar de pomp met een koppeling van 638,84 tot 745,31 Nm (newtonmeter).

In punt 1.5.2.2. van document B verwijst de verzoekende partij met betrekking tot de aandrijflijn naar bladzijde 204-1 van haar offerte. Op deze bladzijde staat de aandrijflijn afgebeeld met vermelding van de specificaties in het Duits en het Engels. Daarop wordt onder meer vermeld:

“Max. Kurzzeitdrehmoment	1350 Nm	Max. shorttime torsional
Betriebsdrehmoment	500 Nm	operating torsional.”

Blijkbaar heeft de verwerende partij uit deze gegevens afgeleid dat de aandrijflijn in de offerte van de verzoekende partij een maximaal koppel heeft voor continu gebruik van slechts 500 Nm, waaruit zij besluit dat dit minder is dan de door de verzoekende partij vooropgestelde koppels van 638,84 tot 765,00 Nm die nodig zijn voor het overdragen van de in de offerte vooropgestelde 117 kW vermogen van de motor van de tankwagen op de pomp.

Reeds zonder deskundig advies lijken deze cijfers waarnaar de bestreden beslissing verwijst door de Raad van State te kunnen worden afgelezen in de offerte van de verzoekende partij.

Voor zover de verzoekende partij in haar verzoekschrift aanvoert dat de op bladzijde 204-1 van haar offerte vermelde waarde van 500 Nm slechts het maximale koppel is wanneer de aandrijflijn een hoek maakt van 30° lijkt met de verwerende partij te moeten worden vastgesteld dat dit op het eerste gezicht niet zo duidelijk wordt vermeld op de betreffende bladzijde. Er wordt op die bladzijde weliswaar vermeld dat de aandrijflijn kan werken onder een maximale hoek van 30° maar deze waarde wordt niet in verband gebracht met de waarde van de koppeling van 500 Nm.

De verzoekende partij maakt voorts op geen enkele wijze aannemelijk dat de aanbestedende overheid op grond van deze informatie in haar offerte niet anders mocht dan ervan uitgaan dat de vermelde waarde van 500 Nm slechts geldt bij een aandrijflijn met een hoek van 30°, dat dit voor de aangeboden

tankwagen niet het geval zou zijn en dat de aangeboden aandrijflijn sowieso met de vereiste koppeling continu zou kunnen functioneren.

Voor zover de verzoekende partij aanvoert dat er met de cardan “geen probleem” is en dat die een koppel aankan tot 1350 Nm, lijkt op het eerste gezicht met de verwerende partij te moeten worden vastgesteld dat bij de waarde 1350 Nm in de offerte wordt vermeld “Max. Kurzzeitdrehmoment” en “Max. shorttime torsional” wat er inderdaad op lijkt te wijzen dat dit koppel slechts kortstondig gebruikt kan worden, wat niet lijkt overeen te komen met de in het bestek vereiste “continu” gebruik van drie uur.

Wat de verzoekende partij bedoelt met de stelling in haar verzoekschrift “Indien de cardanlijn continu zou belast worden op 638,84 Nm is er nog een veiligheidsfactor van 2,11” wordt niet nader verduidelijkt en evenmin onderbouwd. In ieder geval brengt de verzoekende partij geen enkel technisch rapport bij waaruit duidelijk blijkt dat de aandrijflijn continu in gebruik kan worden genomen met een koppeling van 638,84 Nm, laat staan dat zij aantoonde dat deze gegevens voorlagen op het moment van de bestreden beslissing.

Het feit dat de cardanlijn geleverd zou worden met een niet nader gespecificeerd certificaat van de constructeur lijkt aan dit alles niets af te doen.

Aangezien de verzoekende partij aldus in haar offerte niet lijkt te hebben aangetoond dat de voorziene aandrijflijn continu kan worden gebruikt met het vereiste koppel voor het leveren van het vereiste maximale vermogen voor de pomp, lijkt de aanbestedende overheid terecht te hebben kunnen oordelen dat de offerte niet voldoet aan de technische specificatie uit het bestek onder punt 1.5.2.1. dat de aandrijving continu een vermogen zal kunnen leveren van minstens 10% meer dan het vereiste maximum vermogen.

De kritiek van de verzoekende partij op de beoordeling van de niet-conformiteit van de aandrijflijn in de bestreden beslissing lijkt dan ook feitelijke grondslag te missen. Zij toont dan ook niet aan dat de beslissing tot niet conformiteit van haar offerte met de technische bepalingen van het bestek niet op in feite juiste motieven zou zijn gegrond.

‡BAKOKBCDI-BBHEAFV‡

20. Aangezien aldus niet werd voldaan aan minstens één van de essentiële vereisten in het bestek mocht de aanbestedende overheid de offerte van de verzoekende partij terecht onregelmatig verklaren.

Het middel is op dit punt dan ook niet ernstig zodat de andere kritieken met betrekking tot de niet conformiteit van de offerte niet nader dienen te worden onderzocht.

21. Voor zover de verzoekende partij ten slotte vraagt dat een deskundige zou worden aangesteld om te beoordelen of de offerte van de gekozen inschrijver terecht conform werd verklaard, kan worden verwezen naar wat reeds werd gezegd met betrekking tot het aanstellen van een deskundige.

22. Het eerste en tweede middel zijn niet ernstig.

Aangezien de verzoekende partij niet aantoont dat zij onterecht onregelmatig noch dat de enige regelmatige inschrijver onterecht regelmatig zou zijn verklaard, lijkt zij ook geen belang meer te hebben bij de overige grieven betreffende de beoordeling van de regelmatigheid van haar offerte.

Derde middel

23. De verzoekende partij put een derde middel uit de “schending van art. 11 Wet van 24 december 1993 en schending van de algemene principes bij gunningen waarbij er geen vervalsing van de mededinging mag gebeuren”.

De verzoekende partij voert aan dat alle inschrijvers op dezelfde wijze moeten worden beoordeeld en dat de ene niet “toegeeflijker” dan de andere mag worden beoordeeld. Zij meent dat als in een belangrijke gunningsprocedure alle inschrijvers op één na worden uitgesloten, dat zulks een aanwijzing is dat er “iets niet klopt”, zeker wanneer de inschrijvers allemaal bedrijven zijn die veel ervaring hebben met overheidsopdrachten.

Beoordeling

24. Het geschonden geachte artikel 11 van de wet van 24 december 1993 bepaalt:

“Elke handeling, overeenkomst of afspraak die de normale mededingingsvoorwaarden kan vertekenen, is verboden. Offertes die met zodanige handeling, overeenkomst of afspraak zijn ingediend, moeten worden geweerd. Wanneer zodanige handeling, overeenkomst of verstandhouding tot het gunnen van een overheidsopdracht heeft geleid, dan moet elke uitvoering van de opdracht worden stopgezet, tenzij de bevoegde overheid, bij een met redenen omklede beslissing anders beschikt.

De toepassing van deze bepaling kan in geen geval leiden tot schadeloosstelling van de persoon aan wie de opdracht gegund werd.”

25. Het ingeroepen artikel 11 van de wet van 24 december 1993 lijkt slechts betrekking te hebben op verboden afspraken tussen de inschrijvers die de normale mededinging kunnen vertekenen. Er valt op het eerste gezicht niet in te zien hoe het feit dat slechts één van de ingediende offertes door de aanbestedende overheid regelmatig werd geacht een schending zou kunnen uitmaken van dit artikel.

Voor zover de verzoekende partij in dit middel eigenlijk een schending van het beginsel van de gelijke behandeling van de inschrijvers aanvoert, kan worden verwezen naar de bespreking van het vierde middel.

26. Het derde middel is niet ernstig.

Vierde middel

27. De verzoekende partij put ten slotte een vierde middel uit de “schending van de navolgende algemene beginselen: het gelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel, het beginsel van niet-discriminatie, het beginsel van behoorlijk bestuur, het beginsel van gelijke behandeling van de inschrijvers, het transparantiebeginsel.”

De verzoekende partij voert daartoe aan dat door de verkeerde beoordeling van de conformiteit van haar offerte “ook andere beginselen” werden geschonden. Zij meent “dat zij niet gelijk werd behandeld” doordat er ten aanzien van haar er “manifest onjuiste zaken werden beslist en onjuiste interpretaties werden gegeven” waardoor zij ten onrechte werd uitgesloten en aldus niet gelijk behandeld.

Door de verkeerde beoordeling van haar offerte heeft de aanbestedende overheid ook niet zorgvuldig en redelijk gehandeld.

Voorts is er ook geen transparantie aangezien er over de nv Vanassche enkel maar wordt gesteld dat deze de verplichte vereisten van het bestek naleeft. Daardoor is echter geen controle mogelijk en blijkt er geen openbaarheid van bestuur te bestaan.

Beoordeling

28. In haar vierde middel gaat de verzoekende partij uit van het feit dat haar offerte ten onrechte niet conform met de besteksvereisten werd verklaard. Gelet op de bespreking van het eerste en tweede middel blijkt dat in zoverre de verzoekende partij haar middel op een verkeerd uitgangspunt grondt.

Wat voorts de schending van het transparantiebeginsel en van de openbaarheid van bestuur betreft, omdat er voor de offerte van de gekozen inschrijver in de bestreden beslissing enkel maar wordt gesteld dat deze voldoet aan de besteksvereisten, toont de verzoekende partij niet aan wat beide beginselen juist inhouden, laat staan dat zij verduidelijkt hoe daaruit te dezen de verplichting zou voortvloeien voor de aanbestedende overheid om de beoordeling van de regelmatigheid van de offerte van de gekozen inschrijver meer te motiveren dan zij al gedaan heeft in de bestreden gunningsbeslissing.

29. Het vierde middel is niet ernstig.

Besluit

30. Geen van de middelen is ernstig gebleken. De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid dient dan ook te worden verworpen.

VIII. Kosten

31. De vordering tot schorsing is ingediend met een verzoekschrift dat ook een beroep tot nietigverklaring bevat. Aangezien hieruit volgt dat het geding ten gronde nog hangende is, past het de beslissing betreffende de kosten in beraad te houden.

32. Ter terechtzitting doet de tussenkomende partij afstand van de oorspronkelijk in haar verzoekschrift gestelde vraag tot het verkrijgen van een rechtsplegingsvergoeding.

BESLISSING

1. Het verzoek van de nv Vanassche Firefighting Engineering tot tussenkomst in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

2. De Raad van State verwerpt de vordering.

3. De uitspraak over de kosten wordt in beraad gehouden.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 10 oktober 2014, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Dierk Verbiest,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Silja Doms,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silja Doms

Dierk Verbiest